

Vi fann varandra i dansens virvlar!

Efter Dansbandsveckan kunde Inger inte sluta tänka på Bertil ...

Inger och Bertil träffades på Dansbandsveckan för fem år sedan. Nu är paret lyckliga sårbos.

Inger Östblom

Ålder: 62 år.
Bor: I lägenhet i Uppsala, ibland på gården i Vendel.
Yrke: Trafikinformatör, Upplands lokaltrafik.
Familj: Två vuxna barn, tio barnbarn.

Bertil Karlsson

Ålder: 62 år.
Bor: På gård i Vendel, Uppland.
Yrke: Snickare.
Familj: Två vuxna barn.

På eftermiddagarna är det gratis underhållning under Dansbandsveckan. Förra året kom över 48 000 besökare till Malung.

Kärlek, gemenskap och dans!

Dansbandsvecka i Malung sker alltid vecka 29. Första Dansbandsveckan arrangerades 1986 med sex olika dansband. I år är det sex separata dansbanor med 3 000 kvadratmetrar dansgolv och över åttio olika dansband som spelar under veckan. Ungefär tretusen husvagnsekipage checkar in och förra året kom totalt 48 727 besökare.

Veckan inleds som alltid med Guldklavengalan som är dansbandsbranchens egen "grammisgala". Lasse Stefanz, Sannex, Larz-Kristerz är några av alla populära band som kommer. Underhållningen i Grönlandsparken mellan 12 och 17 varje dag är gratis och många av banden som spelar på kvällen gör även ett kortare uppträdande dagtid.

Kärleken blomstrar på gården. Första gången Inger kom hem till Bertil bjöd han på stekt strömming och potatismos. Jättemysigt, tyckte Inger!

Bertil bjöd upp och de höll fast i varandra flera intensiva danser på raken. Det kändes bra, riktigt bra. Men ett missförstånd höll på att leda till att Bertil och Inger tappade bort varandra för gott, om inte ödet velat annorlunda ...

Text: Hans P.A. Karlsson Foto: Hans P.A. Karlsson, Jan-Åke Isaksson

Inger Östblom hade aldrig varit på Dansbandsveckan när en kompis frågade om hon ville följa med. Det kunde bli ett roligt semesterminne, tänkte hon och de lyckades låna en stuga i Ludvika, nästan fjorton mil från Malung. Avståndet gjorde att de bara åkte dit en kväll under veckan och när klockan började dra sig mot midnatt var det snart dags att åka tillbaka. Precis när hon gick förbi en av scenerna där Mats Bergmans orkester spelade kände hon hur någon knackade henne på axeln.

Bertil Karlsson hade varit i Malung många gånger tidigare. De var ett litet gäng från olika delar av såväl Sverige som Norge som brukade träffas där en gång om året. Han har kört husbil i hela sitt liv och brukade bo alldeles intill dansbanorna under festivalen. Den här kvällen strosade han runt vid de olika scenerna när det plötsligt spratt till i benen. Mats Bergmans orkester spelade en melodi han tyckte om och så fick han syn på Inger.

– Jag går inte runt och spanar efter kvinnor, men hör jag en bra låt så vill jag dansa och jag frågade om hon ville. Det är så bra stämning på festivalen att det är lätt att bjuda upp vem som helst, säger han.

Det blev både fyra, fem och sex danser på raken. Rytmerna kändes bra så de höll fast i varandra när andra bytte partner. Efteråt gick de till en bänk för att prata en stund.

– Vi sa vad vi hette och så, men inte mer, det hörs inte när man dansar. Men vi hade inga telefoner med oss eller papper och penna så vi bytte inga nummer utan vi satt kvar där en stund och tog sedan ett par danser till, säger Inger.

Tog mod till sig

Hon visste att hennes kompis väntade och till slut sa hon att hon måste gå. Hon sa hej till Bertil och gick. Ett par veckor förflöt, men Inger kunde inte släppa det som hon känt i Malung. Det vore lätt för honom att söka upp henne eftersom hon är ensam om att heta Östblom i Uppsala, tänkte hon, så varför ringar han inte? En

kompis frågade varför hon inte ringde honom själv, hon hade ju inget att förlora.

– Visst, det hade hon rätt i. Bertil Karlsson är ju lite mer vanligt namn, men jag visste att han bodde i Vendel och min son är brevbärare där. Han visste vem Bertil var, men det stod ett kvinnonamn på hans brevlåda, sa min son, så han är väl gift? Men det hade Bertil inte sagt något om så jag tvekade inte att ringa, säger Inger.

Hon tog mod till sig och ringde till Bertil, men fick inget svar. Det gick några dagar till och hon sa att han får en chans till och ringde igen. Bertil var ute på sin gård och slet med en stubbe i värmen. Just samma minut som Inger ringde andra gången stod han i köket och drack vatten. Först fick han tänka efter lite när han hörde Ingers röst, han hade ju dansat med fler under veckan i Malung. Men sen berättade han vad som hänt.

– När hon gick till sin kompis så satt jag kvar vid utgången och väntade på henne. Jag trodde hon skulle komma tillbaka, men det gjorde hon inte så jag tänkte att där försvann hon. Jag gick och köpte stekt strömming och potatismos istället, säger Bertil.

Och att hans exfrus namn

fanns kvar på brevlådan hade han inte tänkt på. Efter samtalet gick han ut till traktorn igen. Tankarna samlade sig och han insåg att det var fredag nästa dag. I Uppsala pågick en festival. Han kunde ju åka ner till Inger då, det behövde inte bli särskilt märkvärdigt. De kunde gå ut och äta och vara kompisar. Så bara tio minuter senare ringde han till Inger igen och de bestämde ett möte.

De gick på restaurang och strövade i Stadsträdgården längs Fyrisån, det var mycket liv och rörelse, musik och en skön kväll.

Till slut kände Bertil att stämningen krävde lite mer närhet. Han frågade om han fick hålla Ingers hand. Söndagen därpå åkte Inger hem till Bertils gård och han bjöd henne på stekt strömming och potatismos. Inger tyckte det var jättemysigt.

Bara någon vecka senare skulle Ingers lägenhet i Uppsala stamrenoveras. Hon var tvungen att flytta ut och Bertil erbjöd henne att bo hos honom i tre månader.

– På det viset fick vi en slags rivstart och det fungerade så bra. Nu har vi varit tillsammans i fem år och varje år åker vi till Malung och dansar. Det blir mer och mer folk där och vi märker att vi blir äldre, man

har inte samma ork, men det är mycket runt dansen också som är roligt, alla människor vi träffar, säger hon.

Bästa av två världar

Inger märkte redan under första kvällen att Bertil är "väldigt rar" och enkel att umgås med. Han har barnasinnets kvar och han hittar ofta på småbus runt henne.

– Om jag ska gå ut en kväll så kan ena skon stå på mattan och den andra uppe på en hylla eller så har han knutit ihop skosnörena. Ska jag hämta morgonrocken så är det en knut på ärmarna. Vi har riktigt roligt ihop, säger hon.

Under åren har det blivit flera längre charterresor och kortare utflykter med husbilen. Inger har kvar sin lägenhet i Uppsala eftersom hon fortfarande arbetar där och Bertil trivs med att vara på sin gård och i skogen. Där finns alltid saker att göra medan Inger föredrar lite mer stadsliv med teater och bio. På det viset får de det bästa av två världar.

– Man behöver inte hänga på varandra som plåster, vi gör det vi tycker om. Vi funkade bra, det passar för oss, säger Bertil.

– Men även om jag skulle flytta ut till Bertil när vi är pensionärer så vill jag nog ha kvar en liten lägenhet i stan. Jag är lite mer stadsunge och Bertil är lite mer lantisbarn, säger hon. ■

– Vi missar aldrig en Dansbandsvecka! Husbilen har hängt med till Malung varje år.